

**Žaloba podaná dne 8. března 2011 — Evropská komise
v. Belgické království**

(Věc C-122/11)

(2011/C 160/13)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: V. Kreuzschitz a G. Rozet, zmocněnci)

Žalované: Belgické království

Návrhová žádání žalobkyně

— konstatovat, že Belgické království tím, že až ode dne 1. srpna 2004 zrušilo podmínku bydliště, která bránila valorizaci důchodů evropských občanů a občanů EHP, kteří měli bydliště mimo území státu, který uzavřel s Belgií dohodu o reciprocitě, a tím, že neodstranilo diskriminaci, které byly tyto osoby vystaveny až do 1. srpna 2004, čímž byly připraveny o část svých důchodů, porušilo povinnosti, které mu vyplývají z článků 4 a 7 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 ze dne 29. dubna 2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení⁽¹⁾, jakož i z článků 18 a 45 SFEU, které zakotvují zásadu zákazu diskriminace založené na státní příslušnosti;

— uložit Belgickému království náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Komise tvrdí, že vnitrostátní právní úprava vytváří diskriminaci vůči státním příslušníkům jiných členských států, jelikož pouze těmto posledně uvedeným osobám ukládá povinnost bydliště na území jednoho z členských států nebo na území státu, který uzavřel s Belgií dohodu o reciprocitě, aby jim mohly být valorizovány jejich důchody v období do 1. srpna 2004.

Komise kromě toho tvrdí, že výše uvedené nařízení (ES) č. 883/2004 již nestanoví podmínku bydliště na území jednoho z členských států, aby bylo možné se dovolávat zásady rovného zacházení. Osoby, na které se uvedené nařízení vztahuje, tak mohou požadovat uplatnění této zásady, i když mají bydliště ve třetí zemi. Jednotlivý stát tak již nemůže vyhradit valorizace důchodů pouze svým státním příslušníkům, ale musí je rovněž přiznat důchodcům s bydlištěm ve třetí zemi.

Konečně má Komise za to, že legitimní očekávání, praktické obtíže a finanční dopad, tedy důvody, kterých se belgické orgány dovolávají za účelem odůvodnění nemožnosti zpětně uplatnit pozměněnou právní úpravu, nemohou být přijaty.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 166, s. 1; Zvl. vyd. 05/05, s. 72

**Žaloba podaná dne 25. března 2011 — Evropská komise
v. Francouzská republika**

(Věc C-145/11)

(2011/C 160/14)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: M. Šimerdová a A. Marghelis, zmocněnci)

Žalovaná: Francouzská republika

Návrhová žádání žalobkyně

— určit, že tím, že Francouzská republika zamítla dvě žádosti o registraci veterinárních léčivých přípravků CT-Line 15 % Premix a CT-Line 15 % Oral Poder v rámci decentralizovaného postupu stanoveného směrnicí 2001/82/ES o kodexu Společenství týkajícím se veterinárních léčivých přípravků⁽¹⁾, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článků 32 a 33 této směrnice;

— uložit Francouzské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

V této žalobě Komise tvrdí, že výše uvedená směrnice 2001/82/ES neumožňuje členskému státu, aby v rámci decentralizovaného postupu provedl právní a vědecké hodnocení žádosti o registraci. Fáze validace podle Komise slouží pouze k ověření toho, zda registrační dokumentace je totožná ve všech členských státech, zda je úplná a zda zahrnuje seznam členských států, jichž se žádost týká, v souladu s podmínkami uvedenými v čl. 32 odst. 1 směrnice. Žalobkyně tak vytýká žalované, že zamítla žádosti o registraci s odvoláním se zejména na důvody týkající se složení léčivých přípravků a jejich farmaceutické podoby, údajné neslučitelnosti s vnitrostátním právem a případným nebezpečím pro zdraví veřejnosti.

Komise také uvádí, že ve fázi validace mají členské státy, jichž se žádost o registraci týká, povinnost schválit zprávu o hodnocení předloženou referenčním členským státem, ledaže uplatní případné závažné riziko pro zdraví lidí nebo zvířat nebo pro životní prostředí v souladu s článkem 33 směrnice. Francouzské orgány však podle tohoto článku nepostupovaly.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/82/ES ze dne 6. listopadu 2001 o kodexu Společenství týkajícím se veterinárních léčivých přípravků (Úř. věst. L 311, s. 1; Zvl. vyd. 13/27, s. 3).